

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 27C/63/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2224202964
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anikó Aibeková
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2024:2224202964.1

Uznesenie

Okresný súd Dunajská Streda v spore navrhovateľa: B. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. A. XXX/XX, M., zastúpený: JUDr. Albín Lancz, advokát so sídlom Mierová 1435/33, Galanta proti odporkyni: R. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. A. XXX/XX, M., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, taktó

rozhodol:

I. Návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia sa zamieťa.

II. Odporkyni sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ sa návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 09.09.2024, domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým súd uloží odporkyni povinnosť zdržať sa akéhokoľvek nakladania a scudzenia nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území M., obec M., okres K. D., evidovaných na LV č. XXX, a to: pozemok parcela registra C, s parcelným číslom XXX/XX, druh pozemku: orná pôda, s výmerou XXX m², pozemok parcela registra C, s parcelným číslom XXX/XX, druh pozemku: orná pôda s výmerou XXX m², pozemok parcela registra C, s parcelným číslom XXX/XXX, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie s výmerou XXX m², stavba so súpisným číslom XXX, postavená na parcele č. XXX/XXX, popis stavby: rodinný dom, ktoré sú toho času vo vlastníctve žalovanej s veľkosťou podielu 1/1, a to až do vydania právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej (ďalej len „nehnuteľnosť“).

2. Navrhovateľ v podanom návrhu tvrdil, že notárskou zápisnicou sp. zn. XXX/XXXX zo dňa 30.11.2015 a na ňu nadväzujúcim vkladom do katastra nehnuteľnosti došlo k prevodu vlastníctva nehnuteľnosti formou darovania z navrhovateľa na odporkyňu. Interným titulom pre realizáciu prezentovaného daru bola ochrana predmetu daru pred následkami dedenia na strane darcu, t.j. navrhovateľa, pri ktorom by nehnuteľnosť nadobudli aj jeho potomkovia zo skoršieho zväzku. Nakoľko však navrhovateľ mal úmysel zanechať predmet daru len pre potomkov s odporkyňou, tak došlo k uvedenému darovaniu. Po zrealizovaní darovania sa však vzťah medzi navrhovateľom a odporkyňou začal zhoršovať, ktorý stav eskaloval až do rozvratu ich manželstva. Spoločné súžitie prestalo fungovať, partneri sa navzájom nevidali a odporkyňa sa nezdržiavala v spoločnej domácnosti. Ich občasné stretnutia boli sprevádzané verbálnymi a fyzickými útokmi odporkyne na navrhovateľa, nepretržitými výčitkami bez reálneho základu a bezdôvodným osočovaním či napádaním navrhovateľa. Rozvrat vzťahov bol intenzívne a citlivo vnímaný aj zo strany spoločných detí, ktoré so stranami bývajú v spoločnej domácnosti. Aj napriek uvedenému stavu vyjadril navrhovateľ eminentný záujem usporiadať vzťahy medzi manželmi a udržať partnerský zväzok, a to najmä s poukazom na ich spoločné deti, ktoré by boli zbytočne viktimizované rozvodom. Uvedené okolnosti sa pravdepodobne stali inhibítorom a spúšťačom ďalšieho neprijateľného správania odporkyne k navrhovateľovi, ktoré prekročili rámec bežných partnerských problémov a odôvodňujú nárok navrhovateľa na vrátenie daru. Navrhovateľ v tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 630 Občianskeho zákonníka, na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 88/1998 a sp. zn. 3Cdo/616/2015, ako aj na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/37/2020. Ďalej navrhovateľ uviedol, že nakoľko sa incidenty v poslednom období začali kumulovať a vyhrocovať,

tak si preventívne a z prvotnej opatrnosti vyhotovoval zvukové nahrávky zo stretnutí s odporkyňou, ktoré objektívne preukazujú a manifestujú všetky navrhovateľom označené momenty. Odporkyňa v rámci komunikácie s navrhovateľom po tom ako sa jej navrhovateľ snažil osvetliť, že jej nemôže požičať na súkromné účely firemné vozidlo, tak sa pokúsila navrhovateľa fyzicky napadnúť a udrieť ho zovretou päšťou k čomu nedošlo len vďaka úhybu navrhovateľa (zvuková nahrávka Video 4). Následne odporkyňa pristúpila k vyhrážkam, že navrhovateľovi vypichne všetky pneumatiky na vozidle, pričom ona bude mať pre čas skutku alibi (zvuková nahrávka Video 3, čas: od 00:15). V rámci konverzácie sa odporkyňa priznala, že počas spánku navrhovateľa viackrát vnikla bez jeho súhlasu a vedomia do jeho telefónu, a to takým spôsobom, že využila jeho bezbrannosť (hlboký spánok) a prekonal zabezpečenie telefónu priložením palca navrhovateľa k telefónu (vykonala tak autorizáciu odtlačkom jeho prsta). Následne odporkyňa neoprávnene prehládala telefón navrhovateľa, teda reprobovane zasahovala do jeho najintímnejšieho súkromia, a dokonca svojvoľne vymazávala niektoré záznamy v telefóne, ktoré by mohli byť použité proti nej. Tieto súbory sa podarilo obnoviť len vďaka tomu, že boli zálohované na vzdialenom online úložisku telefónu (zvuková nahrávka Video 1, čas od 01:26). Odporkyňa sa navrhovateľovi vyhrážala, že ak nesplní rôzne jej požiadavky a predstavy (neposkytne jej peniaze, keď potrebuje; nepožičia auto; a podobne), tak použije dom na prevádzkovanie erotických a kupliarskych služieb (zvuková nahrávka Video 2, čas od 00:10). Nad rámec prezentovaných intenzívnych útokov voči navrhovateľovi sa však odporkyňa dopúšťala aj menej intenzívnych útokov, ktoré však prebiehali nepretržite a sústavne, a to najmä v podobe slovných napádání, osočovania, vulgárnych nadávok, vyhrážok a obdobného neprijateľného správania. Na podporu danej premisy poukázal na ich elektronickú komunikáciu, kde odporkyňa na viacerých miestach napáda navrhovateľa vulgarizmami. Podľa názoru navrhovateľa pri korelácii daného správania a útokov odporkyne je nutné dospieť k záveru, že obdarovaná sa voči nemu správa hrubo v rozpore s dobrými mravmi, a preto je nárok navrhovateľa, t.j. darcu na vrátenie daru legitímny a aprobovaný. Ďalej navrhovateľ poukázal na nesprávne, zavádzajúce a klamlivé informácie od notára v procese spisovania notárskej zápisnice, ktorý im uviedol, že darca má kedykoľvek práva na vrátenie daru, pričom z kontextu implicitne vyplývalo, že toto právo nie je nijakým spôsobom podmienené. Túto okolnosť potvrdila pri jednom rozhovore aj priamo odporkyňa, ktorá bola na túto náležitosť dopytovaná navrhovateľom (zvuková nahrávka). Indikované uvedenie navrhovateľa do omylu zo strany notára má za následok neplatnosť daného právneho úkonu a tým aj samotného prevodu nehnuteľnosti. Na rekonštrukciu, zveľadenie a zhodnotenie nehnuteľnosti bol čerpaný úver (samotná nehnuteľnosť je predmetom záložného práva zabezpečujúceho tento úver), pričom uvedený úver aktuálne v plnom rozsahu kryje navrhovateľ, hoci úžitok z neho má najmä odporkyňa. Uvedené momenty podporujú nárok navrhovateľa na vrátenie daru a tvoria podklad pre mravný, morálny a spravodlivý základ jeho nároku na vrátenie daru. Aj napriek tomu, že je aktuálne potrebné dočasne obmedziť odporkyňu neodkladným opatrením, aby sa zamedzilo negatívnym následkom, navrhovateľ uviedol, že verí, že sa im s odporkyňou následne podarí celú záležitosť usporiadať zmierlivo. K zániku darovacieho vzťahu podľa § 630 Občianskeho zákonníka došlo na základe jednostranného právneho úkonu darcu voči obdarovanej v podobe Výzvy na vrátenie daru pred podaním žaloby a Oznámenie o vzniku nároku na vrátenie daru zo dňa 05.09.2024. Navrhovateľ mal za to, že v prospech neho svedčí aj princíp spravodlivosti a morálky (bol výlučným vlastníkom nehnuteľnosti a túto previedol na odporkyňu len pre ochranu ich spoločných potomkov, a preto nie je správne, aby mal byť teraz obeťou daného daru) a rovnako v prospech darcu svedčí prítomnosť jeho práva na vrátenie daru (obdarovaná sa totiž správa hrubo v rozpore s dobrými mravmi voči darcovi). Expedovaním oznámenia nastali právotvorné účinky vrátenia daru, ktorý sa určením súdu môže stať opätovne vlastníctvom darcu, ak súd daný prípad vyhodnotí v súlade s našou argumentáciou. Odporkyňa viackrát uviedla navrhovateľovi, že urobí všetko pre to, aby nezískal predmet daru späť, a to najmä vyhrážkami, že predmet daru simulovane prevedie na inú, spriaznenú osobu. V nedávnom období vyplynula konkrétna hrozba, že pripravuje prevod predmetu daru na jej kamarátku, čo vyvolalo akútnu potrebu riešenia tohto prípadu. Uvedený právny úkon (prevod na tretiu stranu) by však predstavoval ohrozenie a sťaženie právnej pozície darcu v rámci procesu vrátenia daru, ktorého sa domáha. Zároveň predmet daru predstavuje obydlie a domácnosť navrhovateľa, a preto je snahou o prevod predmetu daru ohrozené aj ústavné právo na ochranu obydlia a bytová potreba navrhovateľa. Navrhovateľ na zjednanie nápravy uvedeného stavu plánuje podať žalobu na určenie vlastníckeho práva, a preto je dôvodné a proporcionálne, aby do času meritórneho usporiadania jeho nároku na vrátenie daru došlo k obmedzeniu odporkyne na úseku nakladania s predmetom daru. Mal za to, že sú dané zákonné predpoklady na vyhovie návrhu navrhovateľa. Vzhľadom na prítomnosť dôvodného podozrenia, že odporkyňa má v úmysle nekalo a simulovane previesť predmet daru, aby sťažila práva a pozíciu navrhovateľa, ďalej s poukazom na skutočnosť, že v prípade úspechu určovacej žaloby bude vlastníkom opätovne navrhovateľ, je potrebné

bezodkladne upraviť pomery tak, aby sa zamedzilo prevodu nehnuteľnosti do času usporiadania celej záležitosti. Zároveň postupom odporkyne vzniká aj obava, že exekúcia nároku bude ohrozená, keďže vylučuje majetok z prípadnej exekúcie jeho prevodom na tretiu stranu. K zabezpečeniu ochrany práv navrhovateľa je pritom postačujúce, ak dôjde k obmedzeniu odporkyne v nakladaní s predmetom daru, a to v intenciách § 325 ods. 2 písm. c) CSP. Zriadenie uvedeného neodkladného opatrenia nebude nad nevyhnutnú mieru zasahovať do sféry odporkyne a pritom bude mať za následok ochranu nároku navrhovateľa v optike aktuálnych podozrení a obáv. V nadväznosti na uvedené je preto podľa názoru navrhovateľa nariadenie neodkladného opatrenia súladné aj s princípom proporcionality.

3. Za účelom preukázania svojich tvrdení navrhovateľ k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia priložil Výzvu na vrátenie daru pred podaním žaloby a Oznámenie o vzniku nároku na vrátenie daru zo dňa 05.09.2024, podací lístok, listiny č.l. 14-18 označená ako komunikácia na sociálnych sieťach medzi darcom a obdarovanou, výpis z listu vlastníctva č. 705, notárska zápisnica sp. zn. L. XXX/XXXX, L. XXXXX/XXXX, L. XXXXX/XXX5 zo dňa 30.11.2015, rozhodnutie Okresného úradu Dunajská Streda, katastrálny odbor č. E. XXXX/XXXX zo dňa 18.04.2016, stavebné povolenie vydané Obcou Ohrady dňa 11.01.2017, zvukové nahrávky (uložené v elektronickom súdnom spise).

4. Súd z výpisu z listu vlastníctva č. 705 (č.l. 19) zistil, že odporkyňa je v katastri nehnuteľnosti zapísaná ako výlučná vlastníčka nehnuteľnosti špecifikovanej v podanom návrhu, pričom ako titul nadobudnutia je uvedená darovacia zmluva, ktorej vklad bol povolený dňa 18.04.2016 pod číslom E. XXXX/XX.

5. Z darovacej zmluvy spísanej formou notárskej zápisnice sp. zn. L. XXX/XXXX, L. XXXXX/XXXX, L. XXXXX/XXXX zo dňa 30.11.2015 notárom C.. S. Q. (č.l. 20) vyplýva, že navrhovateľ ako darca daroval spornú nehnuteľnosť odporkyni ako obdarovanej, ktorá dar s vďakou prijala.

6. Výzvou na vrátenie daru zo dňa 05.09.2024 (č.l. 10), podanej na pošte dňa 06.09.2024 (č.l. 13) vyzval navrhovateľ ako darca odporkyňu ako obdarovanú na vrátenie daru, prípadne na voľbu alternatívneho usporiadania tejto veci.

7. Podľa § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

8. Podľa § 324 ods. 3 CSP, neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

9. Podľa § 325 ods. 1, ods. 2 písm. d) CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

10. Podľa § 326 ods. 1, ods. 2 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

11. Podľa § 327 CSP, ak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia neobsahuje predpísané náležitosti alebo je nezrozumiteľný, alebo neurčitý, súd taký návrh odmietne, ak ide o také vady, ktoré bránia pokračovaniu v konaní; ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa nepoužijú.

12. Podľa § 328 ods. 2 CSP, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne súd najneskôr do 30 dní od doručenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý spĺňa náležitosti podľa § 326. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) rozhodne súd do 24 hodín od doručenia návrhu.

13. Podľa § 329 ods. 1, ods. 2 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k

návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

14. Podľa § 332 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie je vykonateľné doručením, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

15. Podľa § 336 ods. 1 veta prvá CSP, ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej.

16. Podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva. Dedenie sa zaručuje.

17. Podľa § 123 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OZ“), vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

18. Podľa § 124 ods. 1 OZ, všetci vlastníci majú rovnaké práva a povinnosti a poskytuje sa im rovnaká právna ochrana.

19. Podľa § 126 ods. 1 OZ, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

20. Jedným z procesných inštitútov, ktorý umožňuje poskytnúť ochranu porušeným alebo ohrozeným subjektívnym právam je neodkladné opatrenie, ktorého účelom je dočasná úprava pomerov strán a podmienkou pre jeho vydanie je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo právo strany ohrozené. Predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia okrem osvedčenia návrhu je aj osvedčenie, že bez jeho vydania by bol prípadný budúci výkon súdneho rozhodnutia ohrozený, pričom nebezpečenstvo zmarenia výkonu rozhodnutia musí bezprostredne a reálne hroziť. Neodkladné opatrenie má charakter preventívneho riešenia vzťahu medzi stranami a má miesto vtedy, ak je dôvodná obava, že jeho nenariadením by sa zhoršila pozícia žalobcu, alebo by vznikol priestor k tomu, aby bol vykonaný právny úkon, ktorý by vytvoril nezvratný právny stav. Platí tiež, že neodkladné opatrenie môže obmedziť druhú stranu len natoľko, aby splnilo svoj účel a nesmie ho obmedziť nad mieru nevyhnutne potrebnú. Súd pri rozhodovaní musí mať rozhodujúce skutočnosti osvedčené, musí zvažovať, či je osvedčený nárok a či je nariadenie neodkladného opatrenia potrebné. Súd pred jeho nariadením nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia vo veci samej, neznamená to však, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie len na základe tvrdenia žalobcu bez toho, aby bola osvedčená pravdepodobnosť nároku a nebezpečenstvo hroziacej ujmy. Aj pri splnení formálnych predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia súd musí zvažovať, či v prípade jeho nariadenia nedôjde k nevyváženému zásahu do vzťahov procesných strán alebo tretích osôb. Zásah do práv neodkladným opatrením dotknutej strany musí byť primeraný osvedčenému porušeniu (ohrozeniu) práv a právom chránených záujmov, takisto primeraná musí byť aj prípadná ujma, ktorá vznikne z neodkladného opatrenia dotknutej strane. Pod pojmom dočasná úprava pomerov medzi stranami je potrebné rozumieť prípad, kedy existuje dôvodná potreba dočasne regulovať isté právne vzťahy medzi stranami, pretože hrozí vznik reálnej ujmy, resp. jej zväčšovanie. Na konanie a rozhodovanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je možné aplikovať všetky zásady kontradiktórneho konania, ktoré sú typické pre sporové konanie a pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa nevykonáva dokazovanie charakteristické pre sporové konanie podľa ustanovení § 186 a nasl. CSP. Pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania rozhodnutia.

21. Navrhovateľ, ktorý žiada nariadiť neodkladné opatrenie musí mať právny záujem na neodkladnom opatrení, t.j. musí osvedčiť potrebnosť dočasnej úpravy pomerov strán sporu. Súd poskytuje zabezpečenie prostredníctvom neodkladného opatrenia len v prípade, keď obsah jeho výroku neporušuje žiadne ústavou zaručené právo alebo slobodu, teda za predpokladu, že postupom súdu alebo obsahom výroku nedochádza k zásahu do práv a slobôd garantovaných ústavou (ústavnými zákonmi). Pri rozhodovaní o takejto dočasnej úprave sa vychádza len zo stavu, ktorý je tu v čase rozhodovania o návrhu na neodkladné opatrenie. Ten, kto sa domáha vydania neodkladného opatrenia,

musí osvedčiť, že tu je daný právny záujem. Danosť právneho záujmu sa skúma so zreteľom na splnenie predpokladov opodstatnenosti takéhoto súdneho rozhodnutia, avšak dominuje predovšetkým osvedčenie toho, že nariadením neodkladného opatrenia sa dosiahne účel ochrany poskytovanej súdom v konaní.

22. Neodkladné opatrenie nie je konečným rozhodnutím a jeho účelom je dočasná úprava pomerov strán sporu do doby, než súd vydá vo veci konečné rozhodnutie. Už v návrhu na jeho vydanie musia byť osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako i osvedčenie nebezpečenstva bezprostrednej ujmy. Spravidla sa teda má zato, že pri nariaďovaní neodkladného opatrenia sa nedokazuje ale osvedčuje tvrdenie navrhovateľa. To v podstate znamená, že nárok nemusí byť nepochybne preukázaný ale aspoň tvrdenia navrhovateľa musia byť súdu dôkazmi osvedčené. Osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje len najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pod potrebou dočasnej úpravy strán sporu sa rozumie stav vzťahov strán sporu, ktorý neznesie odklad. Podmienkou nariadenia neodkladného opatrenia je teda osvedčenie, že bez okamžitej úpravy právnych pomerov by bolo právo toho kto nariadenie navrhuje ohrozené.

23. Zákonným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčenie základných skutočností potrebných pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je tiež osvedčenie, že bez okamžitej dočasnej úpravy pomerov, by bolo právo účastníka konania ohrozené. Procesné zabezpečenie (formou neodkladného opatrenia) má vždy nevyhnutne vzťah ku konkrétnemu hmotnoprávnemu nároku, bez ohľadu na druh neodkladného opatrenia, keďže zjavne nedôvodnému alebo neexistujúcemu nároku nemožno poskytnúť ani ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia. Jeho podstatou je totiž obmedzenie určitých práv a ukladanie subjektívnych povinností rozhodnutím súdu, a to vo vzťahu k slobodným a autonómnym právnym subjektom. Posúdenie úspešnosti tohto osvedčenia podlieha špecifickým kritériám typickým pre inštitút neodkladného opatrenia. Bez osvedčenia dôvodnosti chráneného nároku neprichádza nariadenie neodkladného opatrenia do úvahy. Dosiahnutie náležitej miery pravdepodobnosti rozhodujúcich skutočností z hľadiska hmotného a procesného práva legitimizuje vyhovujúci výrok a teda nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia (porovnaj Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H. Beck, 2016).

24. V znení § 123 OZ je právo nakladať s predmetom vlastníctva jedným zo základných subjektívnych oprávnení vlastníka. Oprávňuje k disponovaniu vecami alebo právami prostredníctvom právnych úkonov, či už dvojstrannými (kúpna zmluva, darovacia zmluva, nájomná zmluva, záložná zmluva, zmluva o zriadení vecného bremena, atď.), alebo jednostrannými (napr. závet), tvorí základ pre realizáciu ich ekonomických hodnôt iným spôsobom než užívaním a spotrebou. Obmedzením dispozičného oprávnenia (nariadením neodkladného opatrenia) dochádza k zásahu do základných práv povinnej osoby, najmä do základného práva vlastníť majetok (čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky), základného práva podnikáť a uskutočňovať inú zárobkovú činnosť (v zmysle čl. 35 ods. 1 Ústavy SR), základného práva na ochranu majetku (čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru) a pod. Zásah do právnej sféry povinnej osoby musí byť legitímny a v súlade s princípom proporcionality. Neodkladné opatrenie nesmie nikoho obmedzovať nad rozsah, ktorý je nevyhnutný na dosiahnutie sledovaného účelu.

25. Súd pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nemá priestor na vykonanie riadneho dokazovania a rozhoduje iba na podklade osvedčenia určitých skutočností. Po oboznámení sa s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia a jeho prílohami, súd dospel k záveru, že navrhovateľ neosvedčil také skutočnosti, ktoré by v danej veci umožňovali nariadenie neodkladného opatrenia. Tak ako súd uviedol aj vyššie, k tomu, aby súd mohol nariadiť neodkladné opatrenie, musí byť osvedčená existencia právneho vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom. V danom prípade je zrejmé, že navrhovateľ ako darca daroval odporkyni ako obdarovanej spornú nehnuteľnosť. Darovacia zmluva bola spísaná formou notárskej zápisnice dňa 30.11.2015. Na základe predmetnej darovacej zmluvy bola následne odporkyňa zapísaná do katastra nehnuteľností ako výlučná vlastníčka spornej nehnuteľnosti. Uvedené tvrdenia navrhovateľky mal súd dostatočne osvedčené z predložených listinných dôkazov (najmä z notárskej zápisnice - čl. 20, výpisu z listu vlastníctva č. 705 - čl. 19, rozhodnutia Okresného úradu Dunajská Streda, katastrálneho odboru č. V 2017/2016 zo dňa 18.04.2016 - čl. 21).

26. Výzvou zo dňa 05.09.2024 navrhovateľ vyzval odporkyňu na vrátenie daru podľa ustanovenia § 630 Občianskeho zákonníka pre hrubé porušenie dobrých mravov odporkyňou. K platnosti právneho úkonu darcu, smerujúceho na vrátenie daru z hľadiska jeho určitosti je nevyhnutné, aby v ňom boli uvedené konkrétne skutočnosti, v ktorých darca vidí hrubé porušenie dobrých mravov voči nemu, alebo členom jeho rodiny. Občiansky zákonník nestanovuje žiadne náležitosti výzvy na vrátenie daru, ani jej obsah. Nevyžaduje sa dokonca ani písomná forma, aj keď sa jedná o nehnuteľnosť. Výzvu na vrátenie daru je nutné posudzovať z hľadiska všeobecných náležitostí právneho úkonu, ako prejavu vôle, podľa ust. § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z obsahu takejto výzvy teda musí byť zrejmé kto ju urobil, voči komu, z akého dôvodu a nevhodné správanie obdarovaného musí byť opísané dostatočne konkrétnym a nezameniteľným spôsobom, pričom nie je možné následne v konaní uplatnené dôvody meniť, či rozširovať. Z tohto pohľadu je možné považovať výzvu navrhovateľa za konkrétnu. Navrhovateľ však žiadnym spôsobom nepreukázal, že by sa táto výzva dostala do dispozičnej sféry odporkyne, keďže ju podal na poštovú prepravu iba 3 dni pred podaním samotného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom v predmetnej výzve navrhovateľ sám dal odporkyňi priestor na vrátenie daru alebo na voľbu alternatívneho usporiadania veci (viď č.l. 12). Za tohto stavu podaná žaloba vo veci samej, ktorou by sa žalobca domáhal vrátenia daru, by zrejme nebola dôvodná a bola by považovaná za predčasne podanú. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd nemohol prijať jednoznačný záver o dôvodnosti a trvaní nároku navrhovateľa, ktorému by súd mal poskytnúť predbežnú ochranu. Z tohto potom vyplýva, že nie je daný zákonný predpoklad pre nariadenie neodkladného opatrenia.

26. Nad rámec uvedeného súd konštatuje, že navrhovateľ neosvedčil zámer odporkyne nakladať so spornou nehnuteľnosťou. Zo žiadnych z predložených listinných dôkazov nevyplýva, že by sa odporkyňa v súčasnosti pokúšala predmetnú nehnuteľnosť scudzíť resp. akýmkoľvek iným spôsobom s ňou nakladať. Je potrebné zdôrazniť, že pre nariadenie neodkladného opatrenia nepostačuje iba abstraktná a všeobecná možnosť ohrozenia práv a právom chránených záujmov navrhovateľa. Z tohto dôvodu nie je daná naliehavá potreba okamžitej úpravy pomerov medzi stranami sporu, a preto je návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nedôvodný.

27. K predloženej komunikácii (č.l. 14-18), ktorej preklad do vydania rozhodnutia nebol predložený, hoci to navrhovateľ v návrhu avizoval (poznámka súdu: zákonná sudkyňa ovláda maďarský jazyk), sa žiada uviesť, že tá nemá žiadnu relevanciu, keďže z nej nevyplýva, či skutočne ide o komunikáciu medzi stranami sporu a kedy k nej došlo. Ide navyše o „vety“ vytrhnuté z kontextu. Pokiaľ navrhovateľ týmito listinami mienil osvedčiť používanie vulgarizmov odporkyňou, súd poznamenáva, že tak z predloženej komunikácie ako aj z nahrávok je zrejmé bežné používanie rôznych vulgarizmov a nadávok oboma osobami. Čo sa týka nahrávok predložených navrhovateľom, súd tieto vyhodnotil ako nezákonné dôkazy, keďže pri ich získaní došlo k porušeniu práva na ochranu osobnosti v zmysle ustanovenia § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Pri hodnotení takéhoto dôkazu je potrebné vychádzať z článku 16 ods. 2 CSP, podľa ktorého súd pri prejednaní a rozhodovaní veci nezohľadňuje skutočnosti a dôkazy, ktoré boli získané v rozpore so zákonom, ibaže vykonanie dôkazu získaného v rozpore so zákonom je odôvodnené uplatnením článku 3 ods. 1. Vo všeobecnosti teda platí pravidlo, že súd v konaní postupuje v súlade so zákonom, čo znamená, že nezákonne získaný dôkaz je v konaní pred súdom právne neúčinný a na takéto dôkazy sa hľadí, akoby vôbec neboli uplatnené. CSP však v článku 16 ods. 2 obsahuje výnimku z tohto pravidla, a tak celkom výnimočne môže súd postupovať v rozpore s princípom legality a vykonať aj nezákonne získaný dôkaz, a to vtedy, ak je právo protistrany ústavno-konformne posúdené v konkrétnom prípade ako silnejšie právo než porušené právo toho, na koho úkor sa právo vykonáva. Test proporcionality je trojstupňový a zahŕňa posúdenie vhodnosti, potrebnosti a primeranosti zásahu do práv protistrany. Pri posudzovaní vhodnosti sa skúma, či je navrhovaný dôkaz spôsobilý na zistenie skutočnosti, ktorá je predmetom dokazovania. Ak súd zistí, že navrhovaný dôkaz nie je vôbec spôsobilý na preukázanie tvrdených skutočností, vykonanie takéhoto dôkazu nepripustí. Ďalším krokom je posúdenie potrebnosti vykonania dôkazu, teda posúdenie toho, či je možné tvrdenú skutočnosť dokázať zákonným spôsobom, alebo iba navrhovaným nezákonným dôkazom. Súd nezákonný dôkaz nevykoná, ak strana svoje tvrdenia bude môcť dokázať aj zákonnými dôkazmi, čo znamená, že súd vykoná nezákonný dôkaz iba vtedy, ak je navrhovateľ tohto dôkazu v dôkaznej núdzi. Na záver je potrebné posúdiť primeranosť zásahu do práv dotknutého subjektu, ktorej práva boli porušené v procese získania nezákonného dôkazu. Je potrebné teda posúdiť závažnosť a intenzitu zásahu a zároveň, či je miera zásahu do práva primeraná cieľu, ktorý má nezákonným dôkazom dosiahnuť. Je teda potrebné skúmať, či je v danom prípade záujem na unesení dôkazného bremena vyšší ako záujem na ochrane práva porušeného získaním nezákonného dôkazu. Po vykonaní testu proporcionality súd zistil, že na

jednej strane navrhovaný dôkaz nie je spôsobilý na preukázanie navrhovateľom tvrdených skutočností (z nahrávky napr. vôbec nevyplýva, že by sa odporkyňa pokúsila fyzicky napadnúť navrhovateľa) a navyše navrhovateľ má možnosť svoje tvrdenia dokázať aj zákonným dôkazom. Za tohto stavu záujem na unesení dôkazného bremena neprevyšuje záujem na ochrane práva porušeného získaním nezákonného dôkazu. Z tohto dôvodu súd na nahrávky neprihliadal.

27. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia, súd návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

28. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Odporkyňa síce bola v konaní plne úspešná, avšak žiadne trovy jej nevznikli, preto súd rozhodol tak, že odporkyni nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia na súde, proti ktorého uzneseniu smeruje, t.j. na Okresnom súde Dunajská Streda (§ 357 písm. d) CSP). O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trnave. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 CSP).

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý subjekt dostal jeden rovnopis. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto odvolanie urobil.